

Lisbet Kjær Müllers prædiken 6. søndag efter trinitatis

Taler

Lisbet Kjær Müller
Sognepræst

Dato

27. juli 2014

Sted

Lindevang Kirke

Omstændigheder

Denne prædiken er holdt ifm. et homiletisk og liturgisk forsøg i Lindevang Kirke i 2014/2015, hvor kirkens tre præster kontinuerligt prædikede over hele Markusevangeliet fra trinitatis søndag til 2. påskedag. Derved afveg præsterne fra at prædike over teksterne fra de autoriserede to tekstrækker til fordel for Markusevangeliet.

Prædikentekster

Salmernes Bog kapitel 40, vers 2-6
Markusevangeliet kapitel 2, vers 13-28

Salmer

Se, nu stiger solen af havets skød
Fyldt af glæde over livets under
Vi kommer, Herre, til dig ind
Guds riges evangelium
Fryd dig! du Jesu brud
Går det, Herre, som jeg vil

1 "Han lagde mig en ny sang i munden" hørte vi før fra Salme 40 i Gammel Testamente. Et nyt lys. Ny vin. Nye klæder. Vi skal synge en ny sang. "Med favnen fuld af kærlighed", som koret sang, da Lea blev båret ind i det nye fællesskab.

5

I vores verden bliver det nye ellers hurtigt gammelt. Vi bruger ikke, vi forbruger. Og for eksempel inden for den digitale verden er der nye versioner hvert eller hvert andet år. Nye møbler bliver hurtigt gamle og smidt ud. Man kan se det, når der er storskrald. Gå bare en tur på vejene. Resterne af Ikea. Nye bøger,
10 bliver hurtig glemt. Nye ord i dag – ude i morgen: "Datamat" – hvor gammeldags! Nu er det e-pad – e-pod osv.

Men så er der altså noget, der bliver ved med at være nyt. Det er det, Jesus vil åbne vores øjne for. Og det er det, de skriftkloge lukker øjnene for.

15

For modstanden får skikkelse i de skriftkloge. De må lægge krop til at være modstandere. Og vi begynder at ane konturerne af sådan en skriftklog modstander. De er med i Markusevangeliet næsten fra begyndelsen. De

20 skriftkloge var med i synagogen, da den urene ånd blev drevet ud. De kender
Simons svigermor, som blev feberfri. De har hørt om den spedalske, der blev
rask i nabobyen. Det, der fik dem op af stolen, var, da Jesus sidste søndag sagde
til den lamme: "Søn, dine synder tilgives dig." Vi får lov at se ind i deres hjerter.
For de er stadig tavse, men i deres hjerte begynder oprøret. For nu går Jesus for
25 vidt. Nu rammer han dem på deres tro, grundværdier, betydning – det der ikke
kan rokkes ved: Kun Gud kan tilgive synder! Jesus spotter Gud. Og på den
måde spottede han også dem. Det de stod for, havde lært, undervist i. Det der
gav dem betydning. Og i dag fortsætter Jesus med at overskride deres grænser.
Han gør Levi, en tolder og synder, til sin ledsager. Han spiser med toldere og
30 syndere, dvs. mennesker, der var urene. "Tolderne" bl.a. fordi de havde fingrene
nede i de varer, de skulle fortolde. "Synderne" fordi de ikke overholdt
Moselovens forskrifter om fx rent og urent. Der var altså tale om jøder, der
levede uden for det religiøse fællesskab.

35 De skriftkloge blandt farisæerne tager nu bladet fra munden og spørger – ikke
Jesus selv, det tør de ikke endnu – men hans disciple: Hvorfor? Hvorfor holder
han sig ikke inden for lovens rammer? Og Jesus svarer selv med et ordsprog: "De
raske har ikke brug for læge, det har de syge. Jeg er ikke kommet for at kalde
retfærdige, men syndere".

40 Syg og synder! Selv om det måske falder lidt uden for Markus'
forståelseshorisont, så er der her tale om noget mere, en dybere liggende
sygdom: Måske det Paulus kaldte "en torn i kødet". Der er tale om det, Søren
Kierkegaard har kaldt "Sygdommen til døden". Jesus selv siger ikke et ord om
45 Gud. Han påberåber sig ingen ydre autoritet. Jesus går på jorden, og det er her,
det sker mellem mennesker, dengang og nu.

Se dig selv som synder og syg – "en sygdom til døden". Ikke engang skellet
mellem liv og død respekterer Jesus. Jesus er lægen, helbrederen, og som sådan
50 afslører han vores skrøbelighed og samtidig alt det, vi bygger op af
sikkerhedsforanstaltninger – love – regler – regler til at sætte skel – holde andre
ude – føre krig – for at beskytte. Jeg tror, I hver især kan føje mere til.

Og spisemotivet fortsætter. Nu som faste.

55 Faste var ikke foreskrevet i Moseloven, men der havde udviklet sig en praksis,
hvor i hvert fald farisæerne fastede to gange om ugen. Og det ser også ud som

om, de i Markus' menighed fastede, men på andre dage. Det afgørende er, at
60 mens Jesus levede, fastede de ikke. For Jesus er brudgommen, og under
bryllupsfesten kan man ikke faste. Han var brudgom og hans disciple
bestman/men. Vi ved, at de kristne menigheder opfattede sig selv som bruden,
der venter på sin brudgom. Så festen kunne godt være fortsat. For vi skal ikke
glemme, at det begyndte med kærlighed! Vi er med i en kærlighedsfortælling.
65 Det er det nye, som kærligheden, der bliver ved med at komme ude fra til os,
igen og igen. Det er det nye og samtidig det ældgamle, som skabelsens morgen,
lysvæld bag ved lysvæld. Og vi skal ikke tage fejl: Det at få en diagnose: syg og
synder, kan være en befrielse. Det betyder at slippe for den byrde helt selv at
skulle finde livets inderste mening. Her er Jesus helt klar i målet: Livets inderste
70 mening er som en lang bryllupsfest. Altså et kærlighedsforhold, der sætter nogle
krav om trofasthed og ansvar for den anden – de andre. Det er enten – eller.
Ikke noget med at blande det gamle og det nye her. Det er faste eller fest.

I dag er det ikke fasten, der "plager" verden, men den uhyrlige fordeling af
75 maden. Overflod hos os i nord – hungersnød i syd. Maden er ikke et fælles gode,
men skiller – giver status – rigdom til nogle, mens det holder andre i fattigdom.
Der er ingen respekt for det, vi lever af, ingen hensyn. Vi rager til os som folk,
som vestlig civilisation. Vi tjener på det – urimeligt.

80 Det ser vi i det nye lys. Det føler vi, når vi drikker den nye vin, som giver en
bevidsthed om, hvad der er vigtigt. Bryllupsfesten er ikke materiel overflod, men
bevidsthed om, at vi er hinandens liv. Bevidsthed om hvor skrøbeligt og
kostbart livet er, og hvor let vi kan miste det igen. Og bevidsthed om det nye liv
– barnet som lægges i vores arme – med favnen fuld af kærlighed.

85 Der er ikke tvivl om, at Jesus mener, at vi som Guds mennesker er i stand til at
leve efter Guds vilje. Mennesket er herre over sabbatten. Kong David kunne
godt finde ud af at skaffe mad til sine mænd. Vi er herre over regler og love,
kommissioner og traktater. Men der er heller ikke tvivl om, at Guds rige har
90 modstandere. Dem, der tjener på at holde det nede, dengang og nu. Amen

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

95 Digitalt manuskript

Tags

6. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet, Prædikener over hele Markusevangeliet

100

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lisbet-kjaer-mullers-praediken-6-sondag-efter-trinitatis>

105

110

115

120

125

130

135